

DEN SKANDINAVISKE

Winnipeg

CANADIENSAREN.

Löp. No. 14. Arg. 2.

WINNIPEG MANITOBA, DEN 31 OKTOBER 1888.

Lösnummer 5 cents. No. 10.

Canadas Historia.

Kap. V.

Upproret och Unionens förklaringen. (forts.)

1. Emigrationen. Canada helsade nu med glädje återställdt af freden och började att på nytt lägga grunderna till sitt materiella framskridande. I Öfra Canada blef milisen upplöst och några af moderns trupper köpte sig fria eller blevo beviljade sin frihet. Dessa med de nya invandrarna, till hvilka den Britiska regeringen hade gifvit fri resa till kolonien, bosatte sig på landet eller slog sig på hvarjehanda andra industrier. Tillökningen i folk-mängden visade snart sina resultat i en vidsträcktare uppodling af land etc.; i förbättrade kommunikationer, öfverräknadt byggandet af Lachine-kanalen och ångans användande på isbjörarna; i tillgodogörandet af trävaru handlen och skeppbyggeriet samt i anslag — som första gången beviljades år 1816 — för skolväsendet och grundläggningen af det allmänna skolsystemet i provinsen. Penningar sattes äfven i rörelse genom regeringens inlösnande af „the Army Bills“, hvilka den hade utgifvit under kriget, och genom betalningen af pensioner samt krigsskadeersättningar. Åt dem till hvilka sådana hade beviljats Banker blevo inrättade och anseliga summor anslagos af Parlamentet till utförande af allmänna arbeten, till byggande af vägar och bror samt andra ändamål. Medan landet sålunda gjorde tillfredställande materiella framsteg, var dess politiska förhållande i ett bedröligt tillstånd. I båda provinserna var allmän misbelätnad väckt öfver den oansvarliga karaktären af den exekutiva styrelsen, hvaraf följden blef många stormiga uppträden i Legislaturen och många skarpa uttalanden i tidnings pressen. I Nedra Canada var den engelska minoriteten förargad öfver bortlösandet af allmänna medel och de egenmäktiga åtgärderna af Guverören och den exekutiva myndigheten. I den Öfra Provinsen fanns det en outtömlig källa till misbelätnhet. Ibländ dessa var det skandalösa systemet enligt hvilket regeringsland beviljades

och den partiskhet som visades vid utfärdandet af land-patenter och öfriga favörer, som styrelsen hade att disponera öfver. Invandrare från Förenade Staterna, såsom det antogs, varande behäftade med republikanska idéer, blevo speciellt utsatta för officiell motvilja och föremål för legislativ orättvisa. Förtäcktade lagar blevo antagna emot dem och en Lag om utländningar blef strängt iakttagen, hvilken för en tid uteslötdem från deras politiska rättigheter, utestängde dem från rättigheten att upptaga land och utsatte dem för många kränkningar, inberäknadt godtyckligt utdrifvande från provinsen.

2. Familje-Förbundet och Presterskapets Reserver. De förmåsta upphofsämnarna till dessa missbruk voro medlemmarna af de exekutiva och legislativa Råden, hvilka genom sitt nära förband för ömsesidig vinning, blevo kärda under den mera tveetydiga benämningen Familje-Förbundet. Till största delen voro de af lojalistiskt ursprung, personer med inflytande och innehafvande goda sociella och politiska ställningar i provinsen; många af dem förenade genom familje relationer och hafvande till sin disposition lösnadstjänstbefattningar och regerings understöd, hvilket försäkrade dem om ett starkt — om också icke skrupulöst hederligt — anhang. Ibländ frågorna som vid denna tid upprorde provinsen, var den angående Presterskapets Reserver då den exekutiva makten uteslötd alla andra trosbekännare, förutom den engelska kyrkans, från delaktighet i den genom styrelsen gjorda anordningen för bibehållande af den protestantiska religionen. Genom Konstitutions-Akten af år 1791 blef en sjundedel af landet reserveradt för underhållet af protestantiskt presterskap. I Öfra Canada uppgick detta landslag till nära två och en half millioner acres. Det exekutiva Rådet af det konservativa partiet och den Anglikanska religionen, tolkade bestämmelsen härom sålunda att regeringen hade beviljat detta landslag uteslutande för presterskapet och beklämnarna af den Engelska kyrkan i Canada. Denna oriktiga uppfattning af saken blef länge och skarpt omvistad af Presbyterianerna, Methodisterna och många

af Romersk katolikerna. Forsök gjordes att försäkra sig om en del af inkomsterna för det försälda landet afven för andra trosbekännare. Dessa försök blevo imellertid onyttigtgjorda genom ett motförslag att använda öfverskottet af inkomsterna för underderivationen och isynnerhet för inrättande och underhållet af „King's College“ i York, ett anglikanskt Universitet. År 1836 gjordes en ytterligare disposition af penningar, indutna genom försäljning af presterskapets reserver, af Guverören i Rådet, genom hvilken femtioju pastorater af den Engelska kyrkan blevo inrättade i provinsen och tillerkände uteslutande rätt till värdrike landområden. Denna styrelsens åtgärd, blef ansedd såsom en grof förbrytelse emot folkets rättigheter, och bidrog till att öka den allmänna förbittringen och missbelätnheten. År 1840, såsom ett resultat af den fortvarande agitationen, blef den Engelska kyrkan beröfvad sina uteslutande rättigheter till „Presterskapets Reserver“ och kyrkans af Skottland, Methodisterna samt öfriga trosbekännelsers anspråk blevo delvis erkända.

3. Canadas Handels-Lag. Medan befolkningen i Öfra Canada sålunda försökte att införa reformer i administrationen af affärerna, blef handelen utvidgad och landet började att hastigt befolkas. År 1829 blef Welland Kanalen, som hade blifvit projekterad af Hon. W. H. Merritt, öppnad för trafiken till de öfra inlösnings och en sträcka blomstrande nybyggen i den adägnade vesteren. Tillsvidare var skatte inkomsten från Öfra Canada likväl otillräcklig för de växande behöfvorna i provinsen, och handelen blef mycket hindrad genom de bojer som lades på den genom Nedra Canada. Denna sednare omständighet var orsaken till en lång och häftig strid emellan de tvenne provinserna, Öfra Canada rättvist klågande att den icke erhöi sin medrätt tillkommande del af tullinkomsterna för importerade varor genom Nedra Canadas hamnar. För att afhjelpa detta af Öfra Canada öfverklagade förhållande, vidtog det Kungliga Parlamentet en författning, känd under namnet Canadas Handels-Lag, hvilken reglerade Öfra Canada andel af tullinkosten, ässat af Nedra Canada, bestående af hvad dessa in-

komster skulle bestå, och foreskref en ingrä-rättvis och skyndsamt betalning af Öfra Provinsens andel i tullen. Under tiden arbetade andra omständigheter, hvilka åstadkommo misbehägenhet inom båda provinserna och slutligen försännde till uppror. I Nedra Canada voro brännande frågor förenade med administrationen af affärerna i provinsen, hvilka för åtkilliga år hade varit i obehöriga händer och oberoende af legislativ kontroll. Missbruk tilltog med anledning af att Guverören beskyddade brottlingar från följderna af deras forseelser och genom olagliga åtgärder tillskyndade Skattkammaren oberättigade utgifter. För åtkilliga år hade de politiska styresmännen hindrat kongressen i sitt försök att erhålla kontrollen öfver inkomsterna. I Öfra Canada var förhållandet ungefär detsamma och sakerna blevo allt värre då tidens resultat sökte att förbättra dem.

4. Före Upproret. Ibländ dem som togo en ledande del i dagens politiska diskussioner, voro Louis Joseph Papineau i Nedra Provinsen och William Lyon Mackenzie i Öfra Provinsen. Båda dessa män önskade att rycka regerings-tömmarna från händerna på dem i hvilka de hade fallit; att rensa det politiska systemet från korruption och adägnas missbruk som hade inläst sig med en oansvarig styrelse. Det „politiska Familje-Förbundet“ i Öfra Canada var det speciella föremålet för Mackenzie's hat; länge och bittert förfäktade han dess egenmäktiga åtgärder och utsände genom tidningspressen många upphetsande upprop till folket. Vald till medlem i Legislaturen använde han sin ställning i huset till att uppaga missbruk, agitera för reformer och förfakta folkets önskan om en ansvarig styrelse. Särskarpa voro hans anfall mot det styrande partiet, och så hetsig var hans hänsning i huset, att han blef fem gånger utesluten från Legislaturen och lika ofta återvänd dit af sina valmän. Lika hetsig var Papineaus anfall i Nedra Canadas Legislatur mot den styrande i denna provins; och lika nitiska voro hans försök att åstadkomma reform. Vald till talman i Legislaturen, blef Papineau så förhatlig för Guverören och hans Råd att Guverören nekade att erkänna honom som talman i huset; och Legi-

slaturen, understödjande Papineau, upplöste sig egenmäktigt, hvarigenom lagskipsningen för en tid blef uppskjuten. Imellertid fortsattes den politiska agitationen å offentliga möten och i tidningspressen, och ett memorial af klagomål blef författad och afsändt till England, anhöllande om Konungens och Parlamentets bistånd. De kungliga myndigheterna, önskade att undvika strid och lugna folket, utsände en Undersöknings Kommission, hvilken dock icke lyckades att uträtta något. Parlamentet blef nu sammankallad, men Underhuset vägrade att rösta, för mera än tillfälliga anslag, såvida icke en genomgående förändring i konstitutionen blef gjord. Förändringarna som önskades voro: att det Exekutiva Rådet skulle till en viss grad blifva ansvarig till folket och att det Legislativa Rådet skulle väljas af folket och icke af Regeringen. Som dessa anspråk icke beviljades, blef mista steget ett uppror. (Forts.)

HVARJEHANDA.

Arbetsbrist råder i Minneapolis enligt följande meddelande från Svenska Amerikanska Posten i Minneapolis af den 5te Oktober. Staden är, bokstafligen talad, öfversvämmad af sysslösa arbetare, som dagligen trängas i och omkring arbetsbyråerna för att erhålla sysselsättning. Blir vintern kall i år, skola nöd och umbäranden göra sig gällande bland arbetarklassen. Så meddelar en „employment“ agent för en rapportör vid „Minneapolis Tribune“. Orsaken till den stora mängden af sysslösa arbetare lär vara den, att då staden antog 8 timmars-lagen, strömmade en massa folk hit. Resultatet blef, att stadens folk, hvilka ej lärt sig ett yrke utan endast kunna uträtta vanligt kroppsarbete.